

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Insten el TJUE a fer vàlid arreu el rebuig a extraditar els exiliats

La defensa de Puigdemont i Puig vol que aclareixi si té efecte a tota la UE que un estat hagi refusat una euroordre pel fet de vulnerar-se drets bàsics ■ Veu improcedent la resta de la prejudicial de Llarena

Óscar Palau
BARCELONA

Els exiliats Carles Puigdemont, Toni Comín, Clara Ponsatí i Lluís Puig han reclamat al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) que es pronunciï sobre si el rebuig per part d'un estat a l'extradició d'una persona perseguida, que tingui el seu fonament en la vulneració de drets fonamentals, pot ser ja automàticament d'aplicació a qualsevol estat de la UE i, per tant, no se li pugui presentar enlloc més una altra euroordre pels mateixos fets en el marc del mateix procediment. Els advocats pretenen així que, en cas de resposta afirmativa, indirectament la màxima instància judicial doni validesa definitiva a tota la UE a les sentències que ja han emès la justícia alemanya i la belga negant-se a lliurar Puigdemont i Puig, i que, per tant, la justícia espanyola ja no els pugui tornar a reclamar.

La petició es va presentar la setmana passada com a al·legació en la causa oberta arran de la qüestió prejudicial presentada al març pel jutge instructor del Tribunal Suprem en el cas contra el procés, Pablo Llarena, i admesa a tràmit al maig, que incloïa set preguntes després del revés que va suposar que la justícia belga denegues definitivament al gener l'extradició de Puig. Les al·legacions reclamen que es declari "inadmissibles" les sis primeres preguntes, ja que es tracta de temes "àmpliament resolt" ja pel TJUE o de "mers plantejaments hipotètics" de Llarena que es trobarien fora de l'àmbit del tribunal europeu. "Ha de preguntar sobre el que ha de fer ell", remarquen fonts de la defensa. I és que arran que el TJUE acceptés valorar —adduint que la resposta podia ser igualment "rellevant" per a les decisions que havia de prendre— una qüestió prejudicial d'un

Vista de la sala gran del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que està situat a Luxemburg ■ ACN / ARXIU

jutge croat sobre el que havia de fer Hongria per una euroordre que no li estava tramitant, Llarena va aprofitar en la seva prejudicial per qüestionar, a fi d'intentar-la revertir, la sentència belga a favor de Puig. Aquell dictamen va adduir que el Suprem no era la instància que l'havia de jutjar, tal com ja va haver dit l'informe del grup d'experts sobre detencions arbitràries de l'ONU, i, per tant, es va vulnerar un dret fonamental de l'encausat. Un fet, per cert, que també ha recordat ara la defensa en les al·legacions, ja que el mateix Llarena no podria ser el jutge predeterminat per llei que s'ocupi del cas.

En la seva prejudicial, el jutge del Suprem va contraatacar preguntant si Bèlgica es pot emparar amb la resolució d'un grup de treball de l'ONU, si es podia pronunciar sense reclamar-li informació complementària o si es pot rebutjar una extradició per un fet que no està previst al sistema d'euroordres.

Junqueras també presenta rèplica al TJUE pel seu cas

Oriol Junqueras va presentar també la setmana passada una rèplica a la intervenció del regne d'Espanya i a les al·legacions presentades pel Parlament Europeu en el recurs de cassació que ell va interposar al mateix TJUE, després que el TGUE sentenciés al desembre que el president de la cambra, David Sassoli, no podia fer altra cosa el juliol del 2019 que deixar vacant el seu escó, adduint que era una decisió exclusiva de les autoritats espanyoles, en aquest cas el Suprem, de què es va limitar a informar. La defensa de Junqueras creu que té "arguments de fons" per rebatre-ho, ja que el dictamen del

TJUE del mateix mes reconeixia que aquell juny Junqueras havia d'haver estat declarat eurodiputat. Arran d'allò, precisament, la cambra europea va acceptar Puigdemont, Comín i Ponsatí com a eurodiputats i, per tant, ja va ignorar tant el Suprem com la JEC, que encara avui no els han reconegut. "Sassoli no cal que entri en qüestions internes per valorar que s'ha vulnerat el dret de la UE", diuen des de la defensa, que creu que pot haver-hi sentència "al setembre o l'octubre". "No hi pot haver tractes discriminatoris entre eurodiputats", indica.

Al gener el TGUE va desestimar un segon recurs contra

la decisió de Sassoli de l'agost del 2019 de no prendre mesures urgents per assegurar la immunitat de Junqueras per agafar l'acta, al·legant que no és un acte impugnabile perquè no hi estava obligat. Pels mateixos fets, però per la via ordinària, hi ha un tercer recurs contra Sassoli pel qual encara no hi ha sentència judicial, i la defensa hi manté esperances. "Hi ha un comitè parlamentari per valorar-ho on tens dret a defensar la teva posició, però el president ho va inadmetre sense enviar-ho al comitè", exposen els defensors. "Potser s'ha vulnerat si més no el seu dret a ser escoltat", sentencien.

tre una altra euroordre, sinó també sobre si pot mantenir o ha de retirar les que té sobre la taula per a la resta dels exiliats inclosos en la mateixa causa, entre els quals també hi ha Marta Rovira.

El tribunal de Schleswig-Holstein va ser el primer en entrar en el fons i va resoldre en el cas de Puigdemont que no procedia una extradició per rebel·lió, tal com també recorden ara les al·legacions. "No deia explícitament que hi hagués risc de vulneració de drets fonamentals, però en la pràctica sí que deia que els fets eren en realitat un exercici dels drets fonamentals de reunió i manifestació, i això té moltíssimes conseqüències", subratllen, per la qual cosa creuen que entraria també en els efectes d'una resposta positiva del TJUE.

La justícia belga ja ha presentat també el seu escrit d'al·legacions al TJUE, i no es descarta que ho facin altres estats, ja que la qüestió suscita interès més enllà, i per exemple recentment Txèquia també ha fet arribar una pregunta similar, en el sentit que si una denegació per vulneració de drets fonamentals vincula tota la UE. "Els drets fonamentals són els mateixos: no pot ser que el tribunal d'un país digui que es vulneren i el d'un altre digui que no", comenten des de la defensa.

Un viarany per tornar

D'altra banda, les al·legacions també reclamen que una euroordre sigui considerada nul·la de ple dret si es fa contra un eurodiputat sense disposar del suplicatori previ, i que ho sigui també la seva ordre nacional de detenció, o "ordre subjacent". El Parlament Europeu va aprovar al març el suplicatori de Puigdemont, Comín i Ponsatí, però el Tribunal General de la UE (TGUE), de primera instància, va acceptar a tràmit a principi de juny el recurs que van presentar i els va retornar provisionalment la immunitat mentre estudiava el fons del recurs. El mateix TGUE, però, els la va revocar altre cop a final de juliol perquè no veu "acreditat amb un grau de probabilitat suficient" que puguin ser detinguts i perquè les euroordres contra ells estan suspeses, precisament arran de la qüestió prejudicial de Llarena. ■

"Hi ha jurisprudència recent del TJUE que diu que no sols es pot, al·legant una vulneració de drets fonamentals, sinó que és obligatori fer-ho; aquesta doctrina cada vegada està més estesa", indiquen les fonts de la defensa, que veuen "absurdes" les pregun-

tes de Llarena.

Els advocats de Puigdemont només troben pertinent l'última pregunta, en què el jutge demana si, en el cas que se li donés la raó en les sis anteriors, podria tornar a emetre una euroordre contra la mateixa persona i davant del ma-

teix estat membre, fet que suposaria *de facto* l'anul·lació de la sentència belga. La defensa dona per fet que això no passarà, però en tot cas aprofita per reclamar al TJUE que contesti "de manera extensiva" i no només es pronunciï sobre si el jutge pot eme-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les pensions perden el last del PP i es lliguen a l'IPC i a incentius

■ Aprovada la reforma que deroga el factor de sostenibilitat imposat el 2013 per Rajoy per abaratir la pensió per l'esperança de vida ■ Les bonificacions afectaran la jubilació anticipada i la forçosa

La ministra portaveu Isabel Rodríguez, en la compareixença posterior al primer Consell de Ministres després del parèntesi estiuenc ■ JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

David Portabella
MADRID

Després de guanyar les eleccions estatals del 2011 amb majoria absoluta i de no fer els pressupostos del 2012 fins que passessin les eleccions andaluses del 25 de març del 2012 –el truc de la demora és que preparava l'amnistia fiscal–, en el seu segon any de mandat Mariano Rajoy va imposar una reforma de les pensions en la qual creava un “factor de

sostenibilitat”, mecanisme de càlcul eufemístic que el que feia era abaratir la pensió –sempre la corregia a la baixa– per compensar l'entrada de nous pensionistes amb més esperança de vida. El factor abaratidor va entrar en vigor sis anys després, el 2019, i fins ahir, quan el Consell de Ministres va aprovar la reforma de les pensions, que torna a lligar-les a l'IPC i a incentius o *bonus* per adequar l'edat de jubilació real a la legal.

En el primer Consell de Ministres després de les vacances d'estiu, el govern espanyol de coalició del PSOE i Podem aprovava l'avantprojecte de llei –hi passava en segona volta– després de mesos de negociació entre l'executiu, la patronal i els sindicats, que van firmar un acord el 28 de juny i el van rubricar l'1 de juliol a La Moncloa. El factor de sostenibilitat era quinquennal, però al final no serà revisat i serà abolit després de dos anys

en vigor, perquè el calendari del govern és que, un cop s'hagi convertit ja en un projecte de llei i sigui enviat a les Corts, serà tramitat durant la tardor amb l'objectiu que entri en vigor l'1 de gener del 2022. “Ve avalat i emparat pel diàleg social i això ha de ser tingut en compte per tots els grups al Congrés”, va aventurar la ministra portaveu, Isabel Rodríguez, quan ahir se li va plantejar si ja donen per descomptat el vot a fa-

vor d'aliats parlamentaris com ara ERC.

Amb IPC negatiu, igual
A més del factor de sostenibilitat, que és substituït per un mecanisme d'equitat intergeneracional (que ara s'ha de negociar), l'altre punt controvertit de la reforma de Rajoy del 2013 que decau és l'índex de revaloració de les pensions (IRP), que en limitava la pujada anual a un 0,25% en situacions de dèficit. De tal manera que les pen-

sions pujaran d'acord amb la inflació de l'any anterior i, en cas de tenir un IPC negatiu, les quanties de les prestacions “es mantindran”, garantia Rodríguez. “A partir d'avui, cap pensionista s'haurà de preocupar per la seva pensió”, va celebrar la ministra portaveu. “El pla ens compromet amb un sistema de pensions digne, sostenible, que garanteix la revaloració amb l'IPC. Diem adeu al funest factor de sostenibilitat del PP i abracem un model més just i solidari”, va lloar la vicepresidenta segona, Yolanda Díaz. “Donarà certesa als pensionistes, ja que

La frase

“A partir d'avui, cap pensionista s'haurà de preocupar per la seva pensió”

Isabel Rodríguez
MINISTRA PORTAVEU

garantirà el seu poder adquisitiu”, corroborava el ministre de Seguretat Social, José Luis Escrivá.

Dels 64 reals als 66 legals

Pel que fa als incentius o bonificacions per assolir que l'edat real de jubilació (64) s'acosti a la legal (66), el pla del govern obre quatre vies: la revisió de la jubilació anticipada tant voluntària com involuntària i per raó de l'activitat, la jubilació demorada, la jubilació activa i la jubilació forçosa. “Bonificacions a qui endarrerixi la jubilació, sí; penalitzacions excessives a qui no té més remei que jubilar-se, no”, avisa el diputat del PDeCAT Genís Boadella. ■

Catalunya és declarada zona catastròfica a causa dels incendis

D. Portabella
MADRID

Ho va prometre diumenge sobre el terreny calcinat d'Àvila, i ahir el Consell de Ministres ho va aprovar en la primera reunió del curs. El govern de Pedro Sánchez va aprovar la declaració de Catalunya de zona afectada greument per

emergències de protecció civil (Zaepe) –zona catastròfica– pels incendis del juliol i l'agost (415 hectàrees cremades només al cap de Creus).

L'acord del Consell de Ministres estén la declaració de zona catastròfica a tretze comunitats: Castella i Lleó –ha patit el pitjor incendi de la seva història a

Àvila amb 22.000 hectàrees cremades–, Andalusia, Aragó, les Canàries, Castella-la Manxa, Extremadura, les Balears, Madrid, Navarra, Astúries, el País Valencià i La Rioja. Declarar Catalunya Zaepe permet als afectats beneficiar-se d'ajuts destinats a pal·liar danys personals, materials i agraris, i ofereix

facilitats a corporacions locals en les tasques de recuperació de l'àrea devastada pel foc. Un cop l'Estat disposi de memòria de danys, en col·laboració amb la Generalitat i els ajuntaments implicats, s'estudiarà l'adopció de mesures fiscals relatives a l'IBI, l'IAE, l'IVA i l'IRPF per compensar les pèrdues. ■

Bombers i dos camions treballant el 13 d'agost en una de les zones cremades de l'incendi de la Pobla de Massaluca ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez triarà la delegació estatal en la taula de diàleg en funció de l'ordre del dia

■ El president espanyol medita si va a la cita del setembre i en vol conèixer el guió abans de decidir l'alineació dels noms ■ Està atent a la tensió entre ERC i Junts

David Portabella
MADRID

Abans de decidir quina és l'alineació, millor saber a què es juga i amb quines regles i quin guió de partit. Aquesta és la convicció del president espanyol, Pedro Sánchez, que quan falten només vint dies per a la reactivació de la taula de diàleg encara no té decidit el seu equip titular a la delegació estatal que seurà davant del conjunt català, amb Pere Aragonès al capdavant. Fonts de La Moncloa asseguren que la determinació de qui anirà a la cita de Barcelona –en un lloc per concretar i un dia, entre el dilluns 13 i el divendres 17 de setembre, per fixar– no està presa, i no per desídia sinó per la cautela de voler saber abans quin és l'ordre del dia de la cimera i adequar els perfils ministerials al guió de la trobada. Si bé és esperat que Sánchez i Aragonès copresideixin la revifalla de l'eina pactada entre el PSOE i ERC com a preu a la investidura –ara seuri per primer cop en un pla d'igualtat els dos ideòlegs de la taula quan el cap de taula el 26 de febrer del 2020 era Quim Torra–, Sánchez no ha decidit si ell hi anirà i condiciona la presència a una agenda en què les cites internacionals pesen cada dia més.

La ministra portaveu, Isabel Rodríguez, va voler destacar ahir amb ironia que acabava de superar la primera compareixença després del parèntesi de les vacances d'estiu sense haver de contestar cap pregunta de Catalunya, una fita que depèn en bona part d'ella (és ella qui guia el torn de preguntes a la sala i qui pregunta), però alhora al govern ningú obvia que la carpeta catalana trucarà aviat a la porta. “La prioritat se situa en allò que és urgent i immediat”, afirma la portaveu i

Illa, Ábalos i Calvo eren el 26 de febrer del 2020 a La Moncloa i seran baixa al setembre ■ EFE

Albares i Ribera aniran al Congrés

El govern de Pedro Sánchez afronta avui a la Diputació Permanent del Congrés –que substitueix el ple en períodes no hàbils com l'estiu– quinze peticions de compareixences que van des del president fins a ministres. Tres dels al·ludits, José Manuel Albares (Extérieurs), Teresa Ribera (Transi-

ció Ecològica) i Carolina Darias (Sanitat) s'han anticipat i han registrat al Congrés la petició de compareixença voluntària per la setmana que ve. Albares relatarà l'evacuació de l'Afganistan i la vicepresidenta Ribera explicarà l'escalada del preu de la llum, que enerva l'oposició i Podem.

ministra de Política Territorial. Ras i curt: la crisi dels menors de Ceuta i el fil diplomàtic amb el Marroc, l'evacuació de l'Afganistan, i les zones afectades per incendis al juliol i l'agost. De fet, avui està citat a La Moncloa el president de Ceuta, Juan Jesús Vivas, del PP, per abordar la crisi dels 700 menors que Interior volia deportar en blocs de quinze.

Pactar un dia del 13 al 17
Tot i que l'Afganistan ha suposat un viratge de 180

graus en l'equador de la legislatura i en ple agost, el president espanyol no s'ha plantejat en cap moment proposar a la Generalitat un ajornament i es disposa a obrir la interlocució per fixar el dia, l'hora i el lloc del partit de tornada del que es va disputar el 26 de febrer al saló Tàpies de La Moncloa. Sánchez, segons el seu entorn, viu atent a la creixent tensió entre ERC i Junts –en punts com ara el de la via unilateral– i no descarta que la tibantor vagi a més quan s'acosti la

Diada, però alhora confia a poder aïllar el soroll intern de governs –també n'hi ha entre el PSOE i Podem– per omplir de contingut la segona edició de la taula de diàleg, que havia d'arribar al cap d'un mes i s'ha demorat un any i mig.

Vacant de Calvo i Ábalos

En la primera cita, la delegació estatal tenia set integrants: Sánchez, Carmen Calvo (vicepresidenta), José Luis Ábalos (Transports), Salvador Illa (Sanitat), Carolina Darias (Política Territorial), María Jesús Montero (Hisenda) i Manuel Castells (Universitats). El canvi de govern del juliol ha deixat vacants de puntals –Calvo i Ábalos– i el dubte de si Miquel Iceta hi serà tot i deixar Política Territorial per Cultura. Tres fixos seran Rodríguez (Política Territorial), Raquel Sánchez (Transports) i la *dona forta* de Podem, la vicepresidenta Yolanda Díaz. ■

El president del grup parlamentari del PSC, Salvador Illa, en una imatge del maig passat ■ ORIOL DURAN

Illa rellevarà Iceta per fer del PSC un partit de govern

■ Considera el canvi de lideratge “una continuació natural” ■ Retreu al govern que no informi i s'ofereix per als comptes

Redacció
BARCELONA

El president del grup parlamentari del PSC, Salvador Illa, va assegurar que entomarà el repte de rellevar Miquel Iceta en la direcció del PSC en un congrés extraordinari amb l'objectiu de convertir-lo de nou “en un partit de govern a Catalunya”. En una entrevista a Catalunya Ràdio, Illa va expressar que considera el canvi de lideratge la “continuació natural” després que hagués estat designat candidat del PSC a les eleccions del 14-F. Dimarts l'executiva de la formació es reunirà a la tarda i està previst que l'encara primer secretari, Miquel Iceta, expliqui els detalls del pròxim congrés i els motius per proposar aquest canvi. Illa va assegurar que el congrés es farà després del que ha de fer el PSOE, previst a l'octubre, i va assegurar que Iceta és una “figura indispensable” després de set anys al capdavant del partit que ha permès tornar a ser la

llista més votada. Per aquest motiu va assegurar que l'actual ministre de Cultura continuarà tenint un paper important perquè “faria malament de prescindir de les seves capacitats polítiques”.

L'actual líder de l'oposició també va criticar l'absència d'una comunicació “fluïda” del govern amb l'oposició, i va posar d'exemple que s'assabentessin dels canvis de criteri proposats per al toc de queda pels mitjans de comunicació. Per això va lamentar que se sentia “una mica descontent i desganyat” amb l'executiu de Pere Aragonès. Malgrat tot, va tornar a allargar la mà per negociar els pressupostos perquè al PSC el regeix “el principi de responsabilitat”. Illa entén que busqui primer el suport de la CUP, però també va recordar que hi mantenen desavinences.

Sobre la taula de diàleg, Illa va demanar als participants que hi vagin amb “expectatives realistes”, i sense “ultimatums”. ■